

1859-08-07

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA nummer. Kasse F 3,1.

Emneord:
Stammen

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen skriver til Carl, der er på rejse med sin lærer K. H. Schow. Brevet er fuldt af formaninger og holdt i en alfaderlig tone. I slutningen kommenterer J. C. Carls stammen.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 7 August 1859

Min kjære Carl!

Tak for dit Brev fra Meyringen, hvoraf vi med Glæde saae at Du befandt Dig vel og at Reisen hidtil var gaaet heldigt. At dit Ildebefindende paa Heidelberg ikke har været af videre Betydning kan jeg, foruden af dine egne Ytringer derom, ogsaa see deraf, at Du dagen efter kunde klavre op til Toppen af Strasburger Münster. Jeg har betragtet Billedet deraf og maa erkjende, at Du er kommen et godt Stykke høiere op end jeg har været og tænkt at kunne naae. Gid dette ogsaa i andre Henseender maa gjentage sig! Gid Du ogsaa i Kundskabsfylde, Indsigt og Dygtighed maa naae i samme Forhold længere op end jeg har kunnet, da vil min største Forhaabning og mit kjæreste Ønske vorde opfyldt! Af Dit Brev seer jeg, at I muligt opgave Touren til Chamouny, hvilket - som Du af mit forrige Brev vil see - ingenlunde vilde overraske eller bedrøve mig, da jeg troer at den Bjergnatur I have seet i Berner-Oberland er saa storartet, at det kan være ligesaa interessant at see og nyde den tilgavns, som at see endnu mere, selv om dette Mere ogsaa er endnu lidt større.

Men i hvert Fald haaber jeg, at Reisen er gaaet over Lausanne og Genf, til hvilke tvende Stæder jeg efter Aftale har sendt Breve, som vel ikke indeholde noget Vigtigt, men som jeg dog nødig vilde have at Du skulde gaae glip af, da jeg formoder at Du selv under Reiselivets rastløse Nydelse dog har maattet længes efter at høre Noget fra "Hjemmet". Jeg antager ikke at der under de Forhold hvori Du befinder Dig paa denne Reise, som holder Dig i stadig Virksomhed og tilmed i Selskab med en Landsmand, der er din gamle Bekjendte og Lærer, kan være Tale om at Du kan føle "Hjemvee", men jeg vil dog haabe at Du selv i Europas skønneste Egne og i Versdenstædernes larmende Vrimmel hvor Du er omgivet af Alt, der kan imponere og Sindet, ikke lider noget Skaar i de Følelser, der knytte Dig til dit "Hjem" og at Du med Glæde

imødeseer og modtager en Hilsen derfra. Men er dette Dig kjært, maa Du ogsaa kunne tænke Dig, at de der ere i Hjemmet ville føle en lignende Glæde ved at modtage en Hilsen fra Dig og helst naturligviis i en mere personlig Henvendelse til de Enkelte end det generelle "Lev vel"!, som

vistnok er ligesaa godt meent, men ikke gjør ligesaa tilfredsstillende et Indtryk, som naar det fremtræder i en fyldigere Form. At dine 2 første Breve iøvrigt have været saa lakoniske, vil jeg ingeniunde klage over, da jeg selv har anbefalet det. Derimod kunde jeg nok ønske at erholde et mere udførligt Brev fra Paris, (hvor du neppe vil mangle Leilighed til at skrive et saadant), som kan give os et Billede af den Stemning, hvori Du befinder Dig, medens Indtrykket af det Du har seet og glædet Dig over, endnu er aldeles frisk. Foruden den Glæde, som vi vilde have deraf, kan jeg ogsaa anbefale Dig dette Arbejde for din egen Skyld, da du dermed bringer det Seete og Oplevede til større Klarhed for dig selv. Man burde derfor altid have saamange Hviletimer paa en Reise, at man efterhaanden kunde optegne det væsentlige Udbytte deraf i Form af "Meddelelser til Hjemmet", thi et tørt Register med Angivelse af Dag og Time har man ingen Fornøielse af strax og endnu mindre senere. Det vil du ogsaa nok erfare.

Mandag d 8 August.

Af Nyheder herhjemme fra veed jeg ingen som kunne interessere Dig. Vi befinde os som sædvanligt vel og vore Venner ligesaa saae vidt vi vide, thi vi have kun seet faa siden Du reiste. Igaar vilde vi have besøgt Prof. Nielsens i Lyngbye, men bleve forsinkede deri af nogle Regnbyger, hvorved jeg fik Tid tilovers til at passiare lidt med Dig. Nu maa jeg skynde mig at skrive Brevet færdigt, da jeg hvert Øieblik venter de sidste Dele af det nye Maskineri, ved hvis Opstilling jeg maa være tilstede. Med Bygningen gaaer det godt fremad, saa vi i Løbet af denne Uge skulde have Reisegilde. Du gaaer altsaa Glip af den Fornøielse at præsidere ved denne høitidlige Leilighed, men kan vel nok forvinde Sorgen derover, naar Du faaer Keiser Napoleon med samt hans Garde og hans Zouaver osv., osv., at see - (Glem ikke hvad jeg har sagt dig om at undgaae stærk Trængsel.) Formodentlig skriver jeg engang endnu til Paris, saaledes at Du kan faa Brevet om Torsdagen d 18de.- Lad mig i dit første Brev vide i hvilket Hotel I boe i Paris.- Husk paa T-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

ungen!

[På langs] Din Moder skriver selv til dig og bringer dig nok Husets
Hilsener. Jeg har derfor kun min egen at bringe til Dig og Schow.
Lev vel, Lev vel! Din hengivne Fader Jacobsen

7/8 59
 C.M.

Carlsberg 7 August 1859

Min Gære Carl!

Ende for dit Brev fra Meiringen, som af mig
 med Glæde sees at du befandt dig vel og at
 Lægen fikket mig ganske faldigt. At dit Brev
 bekræfter mig Meiringen alle for snart af
 mig med Lægebesøg. Læs jeg, færdig af din egen
 Officiers Brev, og for jeg tænke at du dog
 eller Læge Brev og til Tager af Straberges
 Hustru. Jeg for bekræfter Lægen og man
 ved, at du er sund og godt sigt færdig
 og end jeg for snart og godt at Læge
 Gud alle og for i andre færdig man gælder
 sig! Gud du og for i Lægebesøg, Gud
 og sigt færdig man i færdig Læge
 og end jeg for Læge, da mit min færdig
 Lægebesøg og færdig Læge færdig!

At dit Brev sees jeg, at Læge og for
 Læge til Chamany, færdig - færdig af
 mit færdig Læge mit færdig - færdig mildt
 færdig alle Læge mig, da jeg Læge at Læge
 Læge færdig færdig færdig. Berner - Chamany
 er færdig færdig, at det Læge man Læge in
 Læge at færdig og færdig Læge færdig, færdig at
 færdig Læge man, færdig alle Læge og for
 Læge Læge færdig.

7/8 59 C.M. Min Gære Carl! Ende for dit Brev fra Meiringen, som af mig med Glæde sees at du befandt dig vel og at Lægen fikket mig ganske faldigt. At dit Brev bekræfter mig Meiringen alle for snart af mig med Lægebesøg. Læs jeg, færdig af din egen Officiers Brev, og for jeg tænke at du dog eller Læge Brev og til Tager af Straberges Hustru. Jeg for bekræfter Lægen og man ved, at du er sund og godt sigt færdig og end jeg for snart og godt at Læge Gud alle og for i andre færdig man gælder sig! Gud du og for i Lægebesøg, Gud og sigt færdig man i færdig Læge og end jeg for Læge, da mit min færdig Lægebesøg og færdig Læge færdig! At dit Brev sees jeg, at Læge og for Læge til Chamany, færdig - færdig af mit færdig Læge mit færdig - færdig mildt færdig alle Læge mig, da jeg Læge at Læge Læge færdig færdig færdig. Berner - Chamany er færdig færdig, at det Læge man Læge in Læge at færdig og færdig Læge færdig, færdig at færdig Læge man, færdig alle Læge og for Læge Læge færdig.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

1871
Min i Gaat skal jeg sige dig, at det er en god
ans Læse og Genf, det vilde være det
jeg efter det som jeg fandt det, som det er
indfaldet meget vigtigt, men som jeg dog ikke
ville gøre at du vilde gøre mig af, da jeg fore
moder at du selv indse det som det er
Hjertet dog som maattet længes efter at gøre
Nogen som "Jævnere" jeg antager ikke at
du indse det som det er det som det er
denne Lige, som kaldes dig i det som det er
og tilmed i det som det er det som det er
du gamle Lige og Lige, som man taler
om at "du selv" "Jævnere", men jeg vil
dog gøre at du selv i det som det er
Lige og i det som det er det som det er
som du er angivet af det, som det er
og Lige det som det er, ikke det er
Lige, som det er det som det er "Jævnere"
du med Gode indfald og med Lige
Jegne Lige. Men det er det som det er
du og som det er det som det er
Jævnere det som det er det som det er
at med Lige og Lige som det er det som det er
Lige i en som det er det som det er
du det er det som det er "Lige" som

mishæbet og legesagade mænd, men ikke gjensidig
gaa tilfærdskillende at Læstøjst, som naar det fræve
hendes i en fjeldigaaende Læst. At den 2 første
Læstene i enigt Læst menst som Læstene, mit
jeg ingentunde Blage amos, da jeg faldt for an-
sefalat det. Læstene Læst jeg ved at
at anfaldt at man inderst Læst for Paris,
Læst den unge mit mange Læstet det at
Læst at faldet), som Læst gine at at Læstet
af den Læstene, Læst den Læstet sig, med
Læstet det af det den som faldt og glædt sig om,
anden at at det faldt. Læst den Glæde.
Læst mi vilde Læst den. Læst jeg agge at faldet
sig det Læstet for den egen Læst, da den
Læstet Læstet at det af Læstet det Læstet
Læstet for sig faldt. Man kunde Læstet altid
Læstet faldet Læstet Læstet som an Læstet, at
Læstet Læstet Læstet det Læstet Læstet
Læstet: Læstet af "Læstet det Læstet", Læstet
at Læstet Læstet med Læstet af Læstet af
Læstet Læstet Læstet Læstet af Læstet af
anden Læstet Læstet. At mit den agge
ved Læstet.

Freitag, 8 August.

af Sjældent Profundum for naar jeg iigaa saa
kunne indvove sig. Thi hofv. og saa
sædvanligt vel, og naar Adamus lygtaa saa
midt i midt, hi mi saa liden fast saa fides
di anset. Lygta midt mi saa besigt prof.
Nielsen. Lygta, men blaa forsvindt di
af uagte Lygta, jaamen jeg fik et
tilmaand til at ydseere dit med sig.
Thi man jeg sigte mig at stans leevad
faadigt, da jeg snart spidelt anales di
fidele det af alle nye Modstande, med sine
Opstilling jeg man naar til sidt. Med Lygta
gaar det godt faadigt, for at mi i kabet af druen
lygta stille saa Kædet. Di gaar alt saa
Gly af den sunnialt at ydseere med druen
fædligt Kædet, men den med uet faadigt
Daagen draaer, man di saas Kædet Napoleon
med samt sine Gæde og samt Zouave op, op,
at saa. - (Glaude det som jeg sigte sig om at
medgaa stant Enceped.) Sunnialt sigte
jag angang anden til Paris, faadigt at di saa
saa leevad med Enceped p 18. - Lad mig i dit
fædte leevad i smilat fædte i Paris. -

Jest saa C - iigaa

Thi Madsen som den til sig og leevad mig med fædte sigte. Jeg for sigte den man angang
at leevad til sig og druen. den med, den med. Thi faadigt stant faadigt